

Η Φανή Πανταζή στο agrinio-life

Συγγραφέας του best seller «**Το άγγιγμα της αμαρτίας**»

Η συγγραφή είναι ένα ταξίδι στο μυστικό κόσμο της φαντασίας, μια διαδρομή που κρύβει τα βιώματα του συγγραφέα και με καλυμμένο τρόπο, μέσω των ηρώων του, αποκαλύπτει τα βαθιά κρυμμένα μυστικά του. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει συγγραφέας που δεν έχει βάλει λίγο ως πολύ προσωπικά του βιώματα σε ένα ή περισσότερα βιβλία του, δεν έχει κρυφακούσει μια ιστορία και την έχει πλάσει έτσι ώστε να εξυπηρετήσει την πορεία της δικής του προσπάθειας να αποτυπώσει, να αναδείξει και να παρακολουθήσει κατά κάποιον τρόπο την εξέλιξη που μπορεί να μην έμαθε ποτέ. Αλλά, πώς είναι δυνατόν να γνωρίζουμε την εξέλιξη, την πορεία, το αύριο της ζωής; Γι' αυτό και είναι μαγεία το να μπορείς να ορίσεις το πώς θα ήθελες εσύ να εξελιχθεί ένας έρωτας, τι επιπτώσεις θα αφήσει πίσω του ένας θάνατος, τι αλλαγές μπορεί να φέρει η μεταμέλεια και τι ανύψωση μπορεί να προσφέρει η συγχώρεση!

- Τα μυστικά των δικών σας ηρώων αλλάζουν αδυσώπητα τη μοίρα τους, ζωές καταστρέφονται και άνθρωποι χάνονται για πάντα. Πόση αλήθεια μπορεί να κρύβει μια τέτοια ιστορία, ο φόβος ότι ένας απαγορευμένος έρωτας μπορεί να έχει ολέθρια αποτελέσματα; Είναι ο άνθρωπος ικανός να αντιμετωπίσει τις τύψεις που μπορεί να τον κατατρέχουν μια ζωή για ένα έγκλημα που πιστεύει ότι διέπραξε;

Πολύ εύστοχη η παρατήρησή σας! Πράγματι, όλοι ανεξαιρέτως οι συγγραφείς αντλούν υλικό όχι μόνο από τα προσωπικά τους βιώματα αλλά κι από τα όσα συμβαίνουν στο στενό και το ευρύτερο περιβάλλον τους. Υπάρχουν βιβλία που μπορεί να γράφουν απ' έξω «Μυθιστόρημα» αλλά, αν τα διαβάσει κανείς λίγο πιο προσεκτικά, θα

δει ότι εμπεριέχουν ολόκληρη τη ζωή του συγγραφέα. Φυσικά, ο συγγραφέας συνδυάζει την πραγματικότητα με τη φαντασία, ανακατεύει τα υλικά του και κάπως έτσι καταλήγει να γράψει ένα βιβλίο. Ωστόσο, ο εαυτός του είναι παρών σε κάθε σελίδα, αρκεί να έχει ο αναγνώστης την ικανότητα ή την πείρα να διαβάσει και λίγο πίσω από τις γραμμές. Και έρχομαι στο πρώτο σας ερώτημα. Πράγματι, υπάρχουν εγκλήματα τόσο φοβερά που, αν το άτομο διαθέτει αρχές και συνείδηση, μπορεί να τον συντρίψουν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο. Χρειάζεται τεράστια προσπάθεια για να ξεπεράσει κάποιος τις τύψεις του, ακόμα κι εάν έκανε κάτι εν αγνοία του ή εάν είχε επίγνωση και αργότερα μετάνιωσε πραγματικά.

- Πολλές φορές η λέξη τύψεις δεν έχει αντίκρισμα όταν πρόκειται για χαρακτήρες χωρίς ίχνος αισθήματος, ούτε καν μητρικής αγάπης. Κι όμως, όταν φτάσει η ώρα να αντιληφθούν πόσο απλή είναι η ζωή, πόσο πιο εύκολο είναι να αγαπάς από το να μισείς, αλλάζουν εντελώς, αρκεί βέβαια να έχουν το χρόνο να το κάνουν. Έχετε συναντήσει στη ζωή σας τέτοιους ανθρώπους, πιστεύετε ότι μπορεί κάποιος που τρέφεται μόνο με μίσος να καταλήξει να αγαπήσει ξαφνικά όλο τον κόσμο;

Εκτός όμως από τις τύψεις, υπάρχει και κάτι άλλο που δηλητηριάζει συχνά τη ζωή των ανθρώπων. Είναι οι περιπτώσεις, ανόητες ενοχές. Είναι οι περιπτώσεις που κάποιος δεν μπορεί να απολαύσει όσα θετικά συμβαίνουν στη ζωή του επειδή δε συμβαίνουν και σε όλους τους άλλους. Φυσικά, υπάρχει και το άλλο άκρο. Η απόλυτη αναισθησία, που αφορά τη δεύτερη ερώτησή σας. Η ηρωίδα μου, «η μητέρα με την ατσάλινη ιδιοσυγκρασία», όπως την αποκαλώ, μπορεί εκ πρώτης όψεως να φαίνεται κάτι τερατώδες και ελάχιστα αληθοφανές. Ωστόσο, έχω δει στο περιβάλλον μου παρόμοιες περιπτώσεις και πάνω ακριβώς σ' αυτές πάτησα για να πλάσω την Ευγενία. Στη μία από αυτές τις περιπτώσεις, το παιδί είχε το τραγικό τέλος της Αριάδνης. Στις άλλες τρεις, οι γονείς συνήλθαν κάποτε και ζήτησαν συγγνώμη από τα παιδιά τους. Ο ένας πατέρας μάλιστα, έχοντας βλάβει ανεπανόρθωτα το μέλλον και την επαγγελματική ζωή της κόρης του, έπαθε κατάθλιψη και χρειάστηκε τη βοήθεια των γιατρών για να το ξεπεράσει. Στις υπόλοιπες δύο περιπτώσεις η κατάσταση βελτιώθηκε, με πολλές όμως απώλειες όσον αφορά τη ζωή των παιδιών. Πιστεύω λοιπόν ότι υπάρχει ελπίδα να συνειδητοποιήσει κανείς πόσο κακό κάνει στα πιο αγαπημένα του πρόσωπα και να διορθώσει τη στάση του. Χρειάζεται όμως κάποιο ισχυρό ερέθισμα που θα τον ταρακουνήσει και θα τον βγάλει από την πλάνη του. Στην περίπτωση της Ευγενίας, αυτό έγινε όταν βρέθηκε η

ίδια αντιμετώπιση με το θάνατο. Από τη στιγμή λοιπόν που ο άνθρωπος αποτινάσσει τα μίσση και τα πάθη που κουβαλάει και αποκαθιστά επιτέλους μια υγιή σχέση με τα παιδιά του, έχει κάνει ένα τεράστιο βήμα και το να αγαπήσει κι όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους έρχεται φυσιολογικά από μόνο του. Όποιος έχει πραγματική, υγιή αγάπη στην καρδιά του, τη σκορπάει αφειδώλευτα προς πάσα κατεύθυνση και του είναι αδύνατο να την περιορίσει σε ένα πρόσωπο.

- Έχετε γράψει ήδη έξι μυθιστορήματα, εκ των οποίων τα τέσσερα κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Ψυχογιός και κάθε ένα είναι κι ένα μικρό αριστούργημα. Πώς «στήνετε» το χαρακτήρα της ηρωίδας σας ώστε να είναι διαφορετική κάθε φορά;

Σας ευχαριστώ πολύ για τα κολακευτικά σας λόγια! Δεν κάνω κάτι το ιδιαίτερο για να στήσω ένα χαρακτήρα. Προκύπτει μάλλον από αυτό που θέλω να πω. Για παράδειγμα, σκοπεύω να γράψω ένα μυθιστόρημα με θέμα την απληστία. Είναι λοιπόν φυσικό η ηρωίδα μου να είναι άπληστη. Σε κάποιο άλλο βιβλίο μου, θέλησα να εκδηλώσω σε κάποια φάση την αγάπη μου για τα ζώα. Έκανα λοιπόν έναν από τους ήρωες μου ζωόφιλο, με αδυναμία στα άλογα και του έδωσα το εμβληματικό όνομα Φίλιππος. Μα λίγα λόγια, ο χαρακτήρας προκύπτει από τον πυρήνα της ιστορίας μου, από τα πρώτα ερεθίσματα που με οδηγούν στο να πλέξω ένα μύθο. Εξαίρεση αποτελεί η ηρωίδα του πρώτου μου βιβλίου που υπήρξε πραγματικό πρόσωπο και ήταν η προ-προ-προγιαγιά μου. Η Ασημίνα μου λοιπόν ήταν έτσι ακριβώς όπως μου την περιέγραψαν η γιαγιά και η μαμά μου, που μου μετέφεραν με τη σειρά τους τις περιγραφές της δικής τους γιαγιάς.

- Υπάρχει ο φόβος ο συγγραφέας να επαναλαμβάνεται όταν γράφει πολλά μυθιστορήματα, το αντιλαμβάνεται ο ίδιος, περνάει στους αναγνώστες κάτι τέτοιο;

Μα, δε λένε ότι ο ζωγράφος ζωγραφίζει μονίμως τον ίδιο πίνακα, ο συνθέτης γράφει μονίμως το ίδιο τραγούδι, ο ποιητής γράφει μονίμως το ίδιο ποίημα, ο σκηνοθέτης σκηνοθετεί μονίμως την ίδια ταινία; Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει λοιπόν και με το συγγραφέα. Είναι επόμενο όμως αφού, όπως είπαμε, στα βιβλία μας ξεδιπλώνουμε κάθε φορά τον εαυτό μας. Η μαστοριά έγκειται στο να προκαλεί ο δημιουργός στον αποδέκτη του την ψευδαίσθηση ότι βλέπει, ακούει, διαβάζει κάτι

διαφορετικό κάθε φορά. Κάτι που έχει όμως τη σφραγίδα, το δακτυλικό του αποτύπωμα. Και όσο πιο ευδιάκριτο είναι αυτό, τόσο πιο αξιόλογο θεωρείται το έργο.

- Η αδελφή σας είναι κι εκείνη πολύ γνωστή κι αγαπημένη συγγραφέας, η Καίτη Οικονόμου! Μοιράζεστε ιδέες, γνώμες, κριτικές, πώς αντιμετωπίζετε την επιτυχία η μία της άλλης;

Έχω την τύχη να είμαι αδελφή της Καίτης Οικονόμου που, δε θα κουραστώ να λέω, είναι το πολυτιμότερο δώρο που θα μπορούσαν να μου κάνουν οι γονείς μας. Μπορεί να σας φανεί υπεροπτικό αλλά, ιδέες δεν μοιραζόμαστε γιατί τυχαίνει να έχουμε άφθονες η κάθε μία! Μοιραζόμαστε όμως όλα τα υπόλοιπα. Ανταλλάσσουμε απόψεις όχι μόνο για τα δικά μας βιβλία, αλλά και για τα βιβλία που διαβάζουμε. Μπορούμε να κουβεντιάζουμε με τις ώρες γιατί έχουμε τα ίδια γούστα στο βιβλίο, τη μουσική, τον κινηματογράφο, το θέατρο, τη ζωγραφική... Όλα αυτά, σε συνδυασμό με την άνευ όρων αδελφική αγάπη, μας έχουν κάνει συνοδοιπόρους στη ζωή. Όπως θα καταλάβατε, η επιτυχία της κάθε μιας δίνει τεράστια χαρά στην άλλη.

- Όταν συνειδητοποιήσουμε ότι μεγαλώνουμε δεν μας ενδιαφέρει πια ο χρόνος που περνάει αλλά οι γεμάτες στιγμές στην καθημερινή ζωή, η χαρά των απλών πραγμάτων. Το αντιλαμβάνεστε αυτό, σε σας προσωπικά, στους ανθρώπους που σας περιβάλλουν;

Δεν ξέρω για τους άλλους, προσωπικά πάντως δίνω ολοένα και περισσότερη σημασία στην ουσία και την ποιότητα της ζωής μου, έτσι όπως την αντιλαμβάνομαι εγώ. Έχω γίνει φοβερά φειδωλή έως τσιγγούνα όσον αφορά το χρόνο μου. Αν κάτι δε με συγκινεί, δε με εκφράζει και δε με γεμίζει, δεν το κάνω. Προτιμώ να καθίσω σπίτι μου και να κάνω κάτι που με ευχαριστεί πραγματικά. Και, πιστέψτε με, περνάω πάρα πολύ ωραία. Αγαπώ πολύ τη ζωή και έχω πολλά ενδιαφέροντα γι' αυτό και πλήττω πολύ σπάνια, για να μη σας πω ποτέ!

- Αν ήταν στο χέρι σας τι θα θέλατε να αλλάξετε γύρω σας;

Αν μπορούσα, θα έσβηνα από τον κόσμο την αδικία. Νομίζω ότι αυτό θα ωφελούσε όλη την ανθρωπότητα.

Ιουλία Ιωάννου

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα

Η ΦΑΝΗ ΠΑΝΤΑΖΗ γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε οικονομικές επιστήμες στη Νομική Σχολή Αθηνών. Εργάστηκε σε γνωστές πολυεθνικές εταιρείες και ασχολήθηκε πέντε χρόνια με τη διαφήμιση ως κειμενογράφος. Σήμερα, κύρια απασχόλησή της είναι η λογοτεχνική μετάφραση και η συγγραφή. Είναι παντρεμένη και έχει δύο παιδιά. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν με μεγάλη επιτυχία τα μυθιστορήματά της **ΤΟ ΘΡΟΪΣΜΑ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΣ**, **ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ**, **Η ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΓΙΑΣΕΜΙΩΝ** και **ΤΟ ΑΓΓΙΓΜΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ**.